

TRANSILVANI'A.

Foia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Acésta foia ese cate 3 côle pe luna si costa 2 fr. v. a. pentru membrii asociatiunei, éra pentru nemembrii 3 fr. Pentru strainatate 4 fr. cu porto postei. Abonamentulu se face numai pe cate 1 anu intregu. — Se abonează la Comitetulu asociatiunei in Sibiuu séu prin posta séu prin dd. colectori.

Nr. 15.

Brasiovu 15. Iuliu 1868.

Anulu I.

Nr. 173. pres. 1868.

Anunciu.

Conformu conclusului adusu in siedinti'a III. p. XXXII. a adunarei generale a asociatiunei transilvane tienute la Clusiu in 28. Aug. c. n. 1867 adunarea gener. a asociat. trans. rom. pentru anulu curente $186\frac{7}{8}$ se va tiené la Gherl'a in $\frac{25}{13}$ si $\frac{26}{14}$ Augustu c. n.

Ceea ce prin acést'a in sensulu §§loru 21 si 25 din statutele asociatiunei se aduce la cunoscienti'a publica.*)

Dela presidiulu asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Sibiuu, in 2. Iuliu c. n. 1868.

I. V. Rusu mp.,
secret. II.

L. Hannia mp.,
vicepres.

Din datinele vechi ale Transilvaniei.

(Continuare).

Despre portulu ardelenilor.

Toti etnografii recunoseu, cumca modulu investmentarei, materi'a si form'a vestmentelor au unu feliu de inriurintia asupr'a caracterului omenescu. Pre noi imbracamentea vechia a betraniloru trebuie se ne mai intereseze si din punctu de

*) Celealalte diurnale romane inca suntu rogate a produce in colónele loru acestu anunciu.

vedere curatul naționalu. Poporul conlocuitorul mai alesu în comitate nu aduse se din Asă'a nici unul din porturile pe care, judecându după unu mare numeru de portrete pastrate, se vede ca le avuse în secolii trecuti, ci elu le a imprumutat dela poporale aflate aici, preste acăsta unele modificari în portu era dictate în ăresicare mesura chiaru de clim'a acestei tieri muntose. Comparandu noi porturile din secolulu alu siespătădiecelea descrise prin cronicari cu cele ce s'au mai pastrat pana astăzi la poporale Transilvaniei, si anume în cteva tînături locuite numai de romani, observandu cate si care din aceleasi s'au pastrat in materia si in forma, său incă in un'a din dôua, vomu putea trage si ăresicare concluziuni, pentru care abia va remanea cineva indiferente.

Cronicariul nostru nacajitul pre timpulu seu, pentruca i se parea ca după asediarea nemtilorui în tiéra femeile aru fi apucat a domni preste barbati, observandu ca pana atunci femeile numai la franci poruncea barbatiloru, după proverbialu „Gallae dominae,” ne spune mai departe, ca ardelenii — adica boierii ardeleni — inca au ajunsu, că despre barbati se se dîca „haec vir,” éra despre femeia „hic faemina;” din acăsta causa și ăresicumu in man'a barbatiloru, elu incepe cu descrierea portului femeiescu.

Fetele de boieriu purtă pe capu unu feliu de corona, său cumu se dice pe aici, bérta său barta, inse inaltisiora, facuta din siese ăse legate bine cu Peru si adornata cu margaritariu său cu corale, care cum le dă man'a. Ii'a femeiloru si a fetelor avea maneci largi pana in cotu, mai in giosu inse se strimtă si se incretiá, éra de serbatori si de parada punea că unu feliu de tablitia cusuta cu firu de aur si adornata érasu cu margaritariu, său cu alte specii de margele. Femeile purtă si manusi, care de matasa, care de tortu finu. Nici o femeia n'ar fi cutezatu a ambla decoltata, precum se dice in dilele noastre, ci peptulu era coperitul de totu pana susu. Atatu femeile maritate, catu si fetele purtă cate dôua ii său camasi, dintre care un'a se numea cea mare, éra alt'a cea mica, adica un'a pe deasupr'a, éra alt'a pe de subtu. Un'a că si alt'a era incarcata de dôua pana in trei mii fluturei galbini de marimea linte, adica curatul asia, precum se mai vedu unele pana în dioa de astăzi pe la Brasovu si mai multe in România unita, precum se imbracase si portretase odata repausat'a domn'a Mariti'a, adou'a socia a fostului Domnul Georgie Bibescu, si precum inainte numai cu 5—6 ani amu vediutu pur-

tandu unele domnisióre de ale nóstre in balulu reuniiunei aici la noi, imitate dupa portulu din Moldov'a. Miresele si nevestitele tinere purtá pe capu unu feliu de valu séu petéla, curatul precum se mai vede si astadi pe alocuirea in dio'a de cununia, éra petél'a ajungea pana giosu. Fetele si boieróicele mai punea la capu de ambele parti pene de strutiu de diferite colori, adica precum mai pórta ici colea fetele de romanu pene de paunu; éra perulu dinainte se incretiá cu feru arsu, éra ici colea impletea fire de margaritariu, precum se mai vedu numai la tieganusie, asia numitii deoci. Acasa purtá mentea, éra la drumu avea si unu feliu de mantela (pallium, pe unguresce palást), de care astadi mai vedi la sasóicele dela sate, bunaóra si in districtulu Barciei. Paliulu era captusitu séu cu alta blana scumpa, precum mai avemu scurteicele de érna si bundele cocónelor romane din clasele mai bogate. Paliulu de vara era séu de barsionu, séu de matasa, carmoisinu, rosiu, verde séu alta colóre, éra alu betranelorn negru, in totu casulu inse incarcatu cu dentele, cretiele séu fodori de matasa. Coconitiele avea si scurteicutie totu din materia scumpa si totu blanite, séu inca galonate. La gûtu se purtá gulerasie de samuru séu de sderu, séu numai floru, éra in capu avea caciula totu de blana. Se incingea cu brâne de materii feliurite, cele mai scumpe era ornate cu corale rosii. Se mai observamu aici, ca brânele de argintu suflate cu auru pana astadi facu obiectu de éreditate parintésca, séu mai bine stramosiésca, la mai multe familii din Brasiovu si din Sacele? Si ce bine le mai sta mai alesu femeiloru tinere cu asemenea brâne. Pecatu ca ele devinu totu mai rare, pentruca se prefacu succésive in bancnote, in stamba, uneori si in metasa. Rochiile (sucnele) femeiloru fruntasie era mai cu sama din materia, ce se numesce pana astadi grasa (Rasch nemt., rásza ung.). Femeile din clasele inferioare, unguróice si sasóice, purtá rochii din panura grósa de Brasiovu, numai romancele purtá totu ce pórta si astadi, adíca catriniele tiesute de manile loru. Caltiamentea boieróicelor era parte mare cisme incretîte, precum le mai pórta numai sasóicele tierane.

Din portulu barbatescu alu boieriloru din sec. alu 17-lea insemnamu acestea:

Caciul'a de samuru cu medalia, cu péna de vulturu, sioimu, dropia si cate unu buchetu de margaritariu, margénu, corale, éra junii punea var'a si buchetu de flori naturale. Unii purtá si caciula cu blana de lupu, éra altii de mielu negru. Var'a

se purtă unu feliu de chivara (ceacau) totu cu pene si cu mai multe ace de argintu asia numite bumbusce séu bolduri, cu nasturele aurite, cu gaetauu de metasa. Batista séu cravata la gâtu nu se purtă, decatú numai candu purcedea in vreo catoria, éra atunci cei bogati avea mahrama de metasa. Asia numit'a mentea, manta, giubea de parada, era lunga cu maneci lungi pana la pamantu, precum si se mai vedu la saceleni, avea inse si guleru latu, éra unii si cate unu guleru de samuru, de gusia de vulpe séu de sderu, apoi gaetane si chin-diséla cu firu de auru, argintu séu cu metasa. Se purtă si alte vestmente lungi, care se numea mantele boieresci, si dupa descriere trebue se fia fostu intocma precum le mai vedem pana astazi la cativa betrani in Moldavoromânia si la doi trei insi in Brasiovu. Acestea giubele era din panura fórte buna, blanita cu vulpe séu si cu mielu. Var'a se purtă si anteriu érasi lungu, adica precum ilu vedem la boierii si neguigatorii nostrii betrani si la evreii lesiesci. Acelu anteriu era de panura subtire, de rasa séu de asia numitulu camelotu de Veneti'a, apoi captusitu cu barsionu séu alta materia scumpa. Se pare ca panur'a fina de colóre scarlatina era fórte cautata, inse numai boierii cei mai bogati o putea plati, pentruca acea marfa se aducea din Veneti'a si costá cate siesesprediece fiorini cotulu, unu pretiu, carele pe atunci se dicea cu totu dreptulu a fi enormu. Era si alta panura ce se aducea din Turci'a, se numea granata, era de colóre venata, verde, ceresía si costá cate patru fiorini cotulu si era fórte bunu, incatu unu anteriu séu giubea facuta din panura turcésca tinea de trei séu patru ori atat'a, catu un'a din panura de Anglia. Mai era si alte panure, precum „siaia,“ „failandis“ si „landis,“ totu numai pentru boieri de diferite conditiumi si stari. Vestimentele boierilor in locu de gaietanu (sînoru, frînghia) se adornă cu galóne tiesute din firu de argintu séu de auru, de care se vedea si pe unele parti de vestmente femeiesci si de care mai pastréza unele familii romanesci din Brasiovu, auru bunu si argintu de 13 probe. Dulmanele, carora le au succesu mantele de astazi, inca era lungi si largi, inse numai cu cate dousprediece nasturi mari de argintu suflatu cu auru, adeca de aceia, de carii mai esira la lumina ici colea dela 1860 incóce, decandu cu demustratiunile politice. Boierii betrani purtă var'a si vestmente de materia usiora, barsionulu inse era rezervat numai pentru principale tieri, adica numai elu avea dreptulu de a purta vestmente facute intregi din barsionu, éra

boierimea putea se iea barsionu numai că captusiéla séu că tivitura ori bordura. Junii purtá var'a unu feliu de camasia larga chindisita, care dupa descrierea cronicariului semaná prea bine cu camasile care se facu in dilele nóstre pentru mirii din clas'a tieraniloru. Cingatórea, brânulu, sierpariulu, cumu vrei se'i dici, nu putea lipsi nici dela portulu barbatiloru, si se intielege ca acésta parte a portului inca era adesea de mare pretiu; copcii séu catarami si nasturi de argintu suflatu, uneori si de auru.

Cioreci boieriloru ardeleni nu era nici prea strimti nici prea largi, adica aceia era precumii ii pórta tieranii romani si astadi, éra nu că ai magiariloru, strimti de peritu. Junii purtá si asia numiti sialvari, gaetane de argintu séu de metasa pe dóua parti, la capulu gaetaneloru cate unu globuletiu de argintu. Caltiamentea era ciobóte séu cisme si caltiuni scurti, precum se mai vedea in tineretiele nóstre la cate unu romanu, nu inse de colóre négra, ci mai multu galbina, éra ciobóte negre se purtau numai in doliu (jale). Toti boierii purtá pinteni. Unii domnisiiori se incaltiá si cu opinci că haiducii, cusute inse din materi'a ce se numesce bâgâria, legate cu cu-rele tivate cu firu de argintu séu cu metasa.

Toti barbatii ardeleni fara nici o distincțiune de clasa trebuea se'si lase barbile indata dela cununia si pana la mórté, éra pe capu se radea mai toti, lasandu'si numai cate unu motiu in céfa, precum vediuramu pe saceleni si pe locuitorii din suburbii de susu alu Brasiovului pana la revolutiune si precum se radea atatu turcii, catu si crestinii. Paroca nu cutezá se pórte nimeni, pentruca i s'ar fi disu cumca pórta Peru de c...., ci déca era calvú, isi facea cate o caciulită de barsionu, precum mai pórta unii bisericani in apusu. Mustetiele inca nu se radea, ci fiacare le lasá in grij'a naturei.

Junii cei bogati amblá cu cate unu busduganu de argintu suflatu cu auru si trasu in tocu de barsionu, éra cei fara dare de mana avea numai busduganu de feru, asemenea celora, cu care'si petrecu junii din Brasiovu in septeman'a luminata, altii érasi purtá baltagé séu ciocane, de care mai apucaseramu si noi pe la tierani. Cei mai lipsiti avea cate unu corbaciu tărescu cu manunchiu lungu de tamariscu si cu cate trei noduri in capetu. Érn'a se purtá manusi de blana scumpa, var'a inse era de risulu altor'a oricare ar fi purtatu manusi.

Sielele si tóta gatél'a cailorù inca costá bani multi, că si la turci.

(Va urma).

Unu fragmentu din Ateneulu romanu.

(Fine).

VII. Pana acumu nu me adresaiu decatul la o singura jumataate a umanitatii, la barbati Nu credeți inse ca am pututu vreodata uită pe ceealalta jumataate, care este mam'a nóstira, consórtea nóstira, soror'a nóstira, fili'a nóstira.

Se mi se ierte o mica abatere că se potu mai bine intra in sujetulu nostru, care este literatur'a séu adeverat'a politica.

In cartea cartiloru ce se numesce vechiulu testamentu, in capitolele creatiunei se vedu in limbele ce potu traduce séu ecsprima ratiunea, trei verbi activi: creare, plasmare séu formare si edificare.

Candu universulu se face, că se dicemu asia, din nimicu, versulu 1. dela capulu I. se ecsprima: „In principiu creà Dumnedieu ceriulu si pamentulu.“

Materi'a ecsista acumu si cata a lua forme atatea si varie, a se forma plantele, animalele uscatului, pescii marii, paserile aerului. Aci nu mai e vorba de creare, ci de plasmare séu formare, totu este plasmatu, dela firulu de iérba pana la omu.

Candu apare femeea nu se aude nici de creare, nici de plasmare, pentru ca este vorba de unu edificiu.

Eata cumu se ecsprima versulu 22 alu capitolului II.

„Si a edificatu Domnulu Dumnedieu cóst'a ce luà din Adamu in femee.“

Edificiu nici in marmura, nici in porfiru, ci in femei, éta primulu templu viiu, ce adorà omulu si adóra in adeveru pana astadi.

Primulu objectu ce adóra omulu că pruncu candu vine in lume este mam'a; amorulu lui fericirea, beatitudinea lui este la sinulu mamei. Cine a pututu adora in prunca, in copilaria si insusi pana in adolescenti'a sa ceva mai multu decatul pe mam'a sa, pe suror'a sa!

June, objectulu seu de predilectiune este femeea; sufletulu lui in cea mai fervente adoratiune se adresă la dilect'a, inimei sale, fia amanta, fia promisa séu fidantiata, fia mirésa séu consórte.

Vinu copii in barbatie, vine fili'a; si ce avemul mai adorabilu cati suntemu parinti decatul filiile nóstre?

Eata primulu templu viiu, primulu edificiu, prim'a casa viia, ce edifică Domnulu Dumnedieu din cóst'a omului, din rerunchii lui.

Si éta partea din noi insine ce fù destinata spre a sdrobi capulu balaurului-barbarie, balaurului-ignorantia, balaurului-despotismu, destinata spre a ne imblândi, a ne civilisá, cu unu cuventu spre a liberá pe omu.

VIII. Indata ce cadiù omulu, indata ce se degradà adica in stare de barbaru, primulu semnu dupa care se cunoscù barbari'a, grosolani'a lui, fù dispretiulu catra femei, subjugarea ei.

Intre popolii barbari, antici si moderni, femeea este sclava.

Si cu barbaru noi nu intielegemu nici pe sateni, nici insusi pe selbatici; acestia au pe femei de consórta, de socia, de tovarosia, éra nu sclava. Barbari sunt cei din cetati, ce leguiuescu si mantinu sclavi'a femeiei.

La primulu popolu carui se dau primele legi umane si divine, in Israelu, voiu se dicu, femeea se vede cantandu innulu libertatii. Mariam, suror'a lui Aaaronu iea timpanulu si canta.

„Se cantamu Domnului, ca-ci cu victorie s'a glorificatu.“

„Calu si calaru 'i a deripatu in marea rosie . . .“

In Israelu, pana candu femeea se vede libera, esira Debore, Iudite, profetese si tóte in genere nascea filii liberi. Din un'a din aceste femei se nasce si insusi filiulu lui Dumnedieu.

In primulu popolu ce incepe a se civilisa, intre eleni voiu se dicu, barbatulu Orfeu descinde pana in infernu dupa consórtea sa Euridice. Femeea este preotesa la altariu; femeea mama isi trimetea filii la resbelu si dandu'i pavedia, ea 'i comanda:

. adica séu cu dens'a séu pe dens'a, ca-ci pe pavedi'a loru propria se aducea cei morti in bataie la caminulu loru, inaintea ochiloru mamei loru.

Intre eleni esu Sapphe, ce disputa corón'a Pindariloru si reporta victori'a in concursuri.

Intre crestinii primitivi femeile asista la agoni'a Dumnedieu-omului. Ele sunt mai inainte la invierea lui; ele mai anteiu marturescu ca a inviatu Christu. Femeile intre primii crestini se vedu diaconese, preotese oficiante, profetese, predicatore, martire ce sciá si avea dreptulu a marturi.

Adeveratii crestini dau drepturi egali femeiloru; falsii crestini, crestinii numai cu numele, reincepura a tracta pe femei că toti barbarii.

In Daci'a, intre romani, unde pentru prim'a óra Eclesi'a lui Chrîstu avù nu numai ospitalitate, ci si dreptu de cetate, intre romanii ce ei mai anteiu s'au emancipatu de Rom'a pa-

gana si imperiala, intre romani pentru prim'a óra femeea devini persóna si cetatiéna, cu sufletulu seu, cu numele seu propriu, cu drepturile sale.

In tóta Europ'a civilisata pana astadi femeea inca nu este din dreptu o persóna, femeei i s'a refusatu si l'se refusa pana astadi numele seu propriu, numai reginele domniítore se bucura de acestu prerogativu. Ele numai se potu numi pe nume Teres'a, Ecaterin'a, Victori'a, Isabel'a. Celealte femei sunt avereia barbatului, nu pórta decatú numele barbatului, cá se póta insenma ceva.

Dupa institutiunile, legile si datinele Europei civilisate, femeei, cá se fia ceva i se dice spre exemplu: Madame Brancovénu, Madame Balénu etc., pe candu in Romani'a femeei i s'ar fi parutu o insulta a i se dice in facia: cocóna Brancoveanco, cocóna Baleanco. Femeele nóstre, cá si reginele au numele lorù, cu care se onóra: cocón'a Saft'a, cocón'a Mari'a, Catin'a, Pulcheri'a etc. Femeea este insa dela botezu regina, cu numele seu propriu. Si daca femeea nu'si a ecsercitatú drepturile de cetatiéna, caus'a n'a fostu legile ce i au recunoscutu si sacratú drepturile, ci ignorantí'a in care s'aflatu si femeile si barbatii.

Femeea romana, emancipata, libera din dreptu, cá se devina si in fapta, nu avea lipsa decatú de instructiune, luminaare in paralelu cu a barbatiloru.

Spre a trece la adeverat'a emancipare a femeiei intre romani, n'ar fi fostu nevoie de prefacerea legiloru cá in Europ'a, ci numai de o educatie integrala.

Legiuirile noue imitate din Europ'a si mai putienu crestine, venira a degrada pe femei fórté multu inaintea dreptulu si cu legiuirile imitaramu si smorfurile; femeile abdicara singure la numele seu propriu si incepura a se crede onorate, candu stangacii nostri de domnisorii incepura a le dice cá la dumnealoru in Francia: Madame; devenira de buna voie captive.

Selavi'a este unu reu; are inse ceva de gravidu; jugulu ce'lù suppórta omulu cu resignatia si n'astépta decatú momentulu spre a'lù scutura. Selavulu ni se pare unu martiru; totu inse ce este mai tristu si mai lamentabilu este, candu sclavulu ajunge a se degrada pana acolo, incatul se se crédia onoratu, candu pórta numele stapanului, cá unu sigilu in fac'a lui, cá unu colanu impregiurulu gútului.

Totu ce era mai lamentabilu pentru bietii tîgani inainte

de 1848 era, ca 'iamu auditu eu cu urechile mele, candu era suparati de órecare vecsatuni, dicêndu:

„Vai de noi! coconasiule, par'ca n'amu fi tîgani boieresci!
amu ajunsu mai reu de catu romanii!“

Éta reulu releloru, éta reulu ardicatu la a dôu.a si a trei'a putere. Cu smorfurile dela straini amu adusu pe femeile, surorile si filiele nóstre, candu pórta numele barbatiloru, a se crede mai onorate decatu mamele si bunele nóstre, ce, cá ori ce regina, isi purtá numele seu propriu.

C l i o.

Partea cea mai mare a datelor istorice consemnate dupa catalógele manuscriptelor si colectiunilor remase dela c. Ios. Kemény si publicate pana acumu in acésta fóia, se reduse deadreptulu la romani (valachi). Inse istori'a Transilvaniei nu este numai istori'a romaniloru si istori'a acestora nici ca se póté scrie fara istori'a Transilvaniei. De aceea ddnii cititori sunt rugati, cá se nu'si pregete a mai trece cu ochii inca si preste alte trei séu patru catalóge istorice, pe care vomu continua ale publica aici intru intielesulu epistolei dlui canonicu prepositu Stefanu Moldovanu. Incepemu cu:

I.

Historica data.

Ex Indice Codicis et Supplementi ejusdem Codicis Diplomatici Illustrissimi Domini Comitis Josephi Kemény, item e Registris Archivorum Ejusdem.

Ordine chronologico consignata anno 1846.

Ex Indice Tomi I. Codicis Diplomatici et Supplemento Codicis Diplomatici.

Anno

- 1211 Barcia confertur Ordini Teutonico. Suppl. Cod. Dipl. pag. 21.
- 1214 Getrudis Regina occiditur. S. C. D. pag. 35.
- 1238 Bela Rex in Transilvania. S. C. D. pag. 49.
- 1246 Memoria praelii ad Leytham. S. C. D. pag. 57.
- 1253 Belae IVti bellum in Austria. S. C. D. pag. 63.
- 1267 Stephanus Dux in Castro Feketehalom obsidionem subit. S. C. D. pag. 73.
- 1277 Saxones Transilvani conflagrant Capitulum albense (vide et a. 1299) Cod. Dipl. pag. 107..
- 1290 Fuit Andreas Rex in Transilvania, signanter in Radna. C. D. p. 83.
- 1290 Andreeae Regis bellum cum Alberto Duce Austriae. S. C. D. p. 118. Confer Fessler. Tom. II. pag. 703.
- 1291 Andreas Rex in Transilvania, signanter in Fülpis et Albae-Juliae. S. C. D. pag. 118.

- 1297 (ante) Andreas III. in captivitate. S. C. D. pag. 129.
1299 Petrus Eppiscopus Transilvaniae excommunicatur. S. C. D. pag. 139.
1308 Tempora impacata in Transilvania. Cod. Dip. pag. 111.
1308 Occasione coronationis Caroli I. Regis antiqua Regni corona non aderat, ideo alia corona coronatus est idem Rex. C. D. pag. 111.
1309 Transilvani fuere sub interdicto. S. C. D. pag. 164.
1310 Transilvani recipiunt Carolum in Regno Hungariae. S. C. D. pag. 166 et 167.
1319 Rebellis Mathaeus de Trenchin in Transilvania quoque motus excitavit. C. D. pag. 176, 185. 252.
1319 Andreas filius Ipoch rebellis. C. D. pag. 183.
1324 Saxonum rebellio. S. C. D. pag. 230.
1325 Saxones Transilvani duce Comite Henning rebelles contra Carolum I. Regem. C. D. pag. 261.
1328 Rumor inquietudinis in Transilvania. C. D. pag. 275.
1343 Ludovicus I. Rex promittit se mox in Transilvaniam venturum. Cod. Dipl. pag. 394.
1344 Fuisse Ludovicum in Transilvania innuit Eder in Felmero. C. D. p. 43.
1346 Fuit Ludovicus I. in Transilvania signanter in Alvincz. C. D. p. 414.
1347* Comitatus erant septem in Transilvania. Reg. Arch. T. II. p. 165.
1349 Ludovicus Rex in Transilvania, signanter in Hatzeg. S. C. D. p. 384.
1349 Ludovicus Rex in Transilvania et signanter in Felvincz. S. C. D. pag. 388.
1349 Fuit Ludovicus I. in Transilvania et signanter Alba-Juliae. C. D. pag. 421, 434, 440.
1349 Fuit Ludovicus I. in Transilvania et signanter in Székely-Vásárhely. Cod. Dipl. pag. 389.
1349 Ludovicus I. Rex in Transilvania (vide C. D. T. VIII. p. 42).
1350 Ludovicus Rex in Transilvania. S. C. D. pag. 389.

Ex Indice Tomi II. Codicis Diplomatici et Supplemento Codicis Diplomatici

Anno

- 1350 et 1359 Ludovicum fuisse in Transilvania innuit Eder in Felmero p. 43.
1361 (Paulo ante). Ob tempora impacata castra regalia in Transilvania muniri debebant. Cod. Dipl. pag. 45.
1365 Ludovicus I. Rex in Transilvania. S. C. D. pag. 25.
1365 Bellum in Bulgaria. S. C. D. pag. 29.
1365 Dionisius Vajvoda Transilvaniae erat cum exercitu Ludovici I. in Bulgaria, prope Civitatem Budunyensem, ubi et ipse Rex aderat. Cod. Dipl. pag. 75.
aderant ibidem et Saxones Transilvani. Cod. Dipl. pag. 79.
1366 Ludovicus I. Bistritii. S. C. D. pag. 33, 38, 50. — Thordae, p. 45. Albae-Juliae, pag. 77. M.-Vásárhelyini, p. 141.
1366 Fuit Ludovicus I. Rex in Transilvania signanter Albae-Juliae. Cod. Dipl. pag. 86.
1366 Celebravit ipse Ludovicus I. congregationem generalem Thordae. Cod. Dipl. 91—93.
1366 Fuit Ludovicus I. Albae-Juliae et Fororum dominialium activitatem determinavit. Cod. Dipl. pag. 98—100.
1366 Celebravit Ludovicus I. Albae-Juliae congregationem generalem. Cod. Dipl. pag. 103.

- 1366 Misit Ludovicus I. Nicolaum de Zech Banum Croatiae et Dalmatiae et Petrum de Jara Vice-Vajvodam Transilvaniae in Transilvaniam in medium nobilium, Siculorum et Saxonum, ad refrenandum et compo- nendum universarum litium et discordiarum materias, qua commisarios suos plena auctoritate. Cod. Dipl. pag. 83.
- 1367 Insurrectio generalis in Transilvania. S. C. D. pag. 85.
- 1369* Layk Vajvoda Transalpinus irruit in Transilvaniam. Reg. Arch. T. III. pag. 19.
- 1369 Claustrum S. Nicolai confessoris in Talmács constructum conflagratur per Layk Vajvodam Transalpinum. Cod. Dipl. pag. 264.
- 1370 Fuit Ludovicus I. in Transilvania, signanter in Désvár. C. D. p. 135. et Vásárhely. Cod. Dipl. pag. 133.
- 1370 Ludovicus I. fuit Zilachini. S. C. D. p. 133. M.-Vásárhelyini. C. D. p. 137.
- 1371 (ante) Misit Ludovicus I. Ladislaum Eppum Vespremensem Can- cellarium suum in Transilvaniam, ut separat terras Castrorum, a terris nobilium (productio fiscalitatum). Cod. Dipl. pag. 138.
- 1375 Ludovicum fuisse in Transilvania innuit Eder in Felmero. C. D. p. 43.
- 1377 Fuit Ludovicus I. in Transilvania. Cod. Digl. pag. 152.
- 1377 Commissarii in Transilvania. S. C. D. pag. 198.
- 1377 Ludovicus Rex in Transilvania S C. D. pap. 193.
- 1377 Misit Ludovicus I. Demetrium Eppum Zagrabensem cancellarium suum et Nicolaum de Zech Banum Croatiae in Transilvaniam ad di- rimendas lites nobilium et ad segreganda jura regalia, a juribus No- bilium (Productio).
1379. Commissarii in Transilvania. S. C. D. pag. 204.
- 1380 Celebratur Jubilaeum in Hungaria et pecunia colligitur pro suscipienda contra Turcas expeditione. C. D. pag. 170.
1385. Stephani Vajvodae Transilvani rebellio. S. C. D. pag. 233.
- 1390 Bellum Moldavicum. S. C. D. pag. 251.
- 1391 Sigismundus Rex fuit in Transilvania, signanter in Kolosvár. Cod. Dipl. pag. 228.
- 1391 Jobbagionibus libera migratio conceditur. S. C. D. pag. 258.
- 1393 Bellum contra Turcas in Rascia. S. C. D. pag. 260.
- 1395 Expeditio bellica in Transilvania contra Turcas. S. C. D. pag. 279.
- 1395 Sigismundus Rex in Transilvania. S. C. D. pag. 282.
1403. Rebello in Transilvania, cui adhaesit Nicolaus Apafi et Nicolaus de Chák. C. D. pag. 314, 315.
- 1404 (ante) Rebello Thomae Eppi Agriensis et Thomae de Debrö. S. C. D. pag. 345.
- 1404* Transilvani aggratiuntur. Reg. Arch. T. III. pag. 25.
- 1405 Transilvania pacatur. S. C. D. pag. 373.
- 1413 Movetur exercitus in Transilvania ad bellum contra Venetos et Italos. C. D. pag. 414.
- 1415 Memoria belli in Bosnia gesti. C. D. pag. 431.
- 1418 Hospites et Valachi de Heltau obtinent Privilegiales a Michaele Vaj- voda Transalpino, in quibus innuitur foedus amicitiae ejusdem Vaj- vodae cum Transilvania. C. D. pag. 457.
- 1418 In privilegialibus Sigismundi Regis, in quibus merita Nicolai Apafi enumerantur, habentur plura data historica consignata. C. D. p. 463, 464.

Ex Indice Tomi III. Codicis Diplomatici et Supplemento Codicis Diplomatici.

Anno

- 1425 Sigismundus promittit se in Transilvaniam venturum. S. C. D. p. 92.
1426 Brassoviae fuit Sigismundus Rex. C. D. p. 12.
1427 Sigismundus in Transilvania, signanter in Földvár S. C. D. p. 99, 101.
et Coronae S. C. D. pag. 101.
1428 Sigismundus in Valachia. S. C. D. pag. 105.
1428 Bellum in Valachia. S. C. D. pag. 105.
1429 Memoria gesti per Sigismundum Regem in Bosnia contra Turcas belli.
C. D. pag. 17, 18.
1430 Per Valachos concrematur Abbatia de Kerz. S. C. D. pag. 117.
1432 Locumtenentes Sigismundi in Italia absentis. S. C. D. pag. 128.
1436 Transilvaniam invadunt Turcae. S. C. D. p. 183.
1436 Ad extirpandos ex Transilvania Hussitas mittitur a Pontifice Jacobus
de Marchia. S. C. D. pag. 189.
1437 Unio diaetalis trium Nationum in Transilvania. S. C. D. pag. 193.
1437 Rebellio rusticorum. S. C. D. pag. 193, 195, 199 bis.
1437* Praelium inter Nobiles et Valachos in Transilvania. Reg. Arch. T. III.
pag. 162.
1438* Unio Transilvanorum ibidem T. III. pag. 387.
1438 Unio trium Nationum. S. C. D. pag. 199.
1438 Rebellio rusticorum. S. C. D. pag. 201.
1438 et 1439. Turcae devastant Transilvaniam. S. C. D. pag. 209, 213.
1439 Basiliensium haeresis in Transilvania. S. C. D. pag. 225.
1439 et 1440 Rebelles in Transilvania contra Vladislauum I. C. D. p. 113.
1442 Induciae. S. C. D. pag. 248.
1443 Bellum S. C. D. pag. 249.
1444 Kolosvárienses incurruunt notam. S. C. D. pag. 275.
1453 Rebellio. S. C. D. pag. 378.
1453 Turcarum invasio. S. C. D. pag. 379.

**Ex Indice Tomi III. Codicis Diplomatici et Tomi IV. Supplemento Codicis
Diplomatici.**

Anno

- 1462 Mathias Körösbanya. S. C. D. pag. 83, in Megyes pag. 91, in Szász-
sebes p. 91., Brassoviae p. 91.
1467 Fuit Mathias Rex in Transilvania. S. C. D. pag. 168.
1467 Mathias in Segesvár. S. C. D. pag. 158, in Thorda p. 171 et Pala-
tinus in Transilvania. S. C. D. pag. 165.
1467 Rebellio in Transilvania contra Mathiam Regem. C. Di p. 297, 302.
1467 Mathias Rex in Moldavia. C. D. p. 298., Segesvarini p. 303.
1468 Mathias in Kolosvár. Suppl. C. D. pag. 175.
1568 Nobiles universi in Transilvania absolvuntur a nota infidelitatis. Cod.
Dipl. pag. 313.
1468 Transilvani aggratiuntur. S. C. D. pag. 189 et 271.
1468 Michaël Apafi absolvitur a nota infidelitatis. C. D. p. 317.
1468 Mathias Rex cum exercitu in Moravia. C. D. p. 318.
1469 Mathias eligitur Rex Bohemia. S. C. D. p. 199.
1470 Memoria illius, quod Mathias Rex ex mandato sedis Apostolicae bellum
gesserit in Turcas. C. D. pag. 340, 341.
1471 Mathias in Kolosvár. S. C. D. pag. 225.

- 1474 Valachi infestant Saxones Sedium Schelk et Megyes. C. D. p. 336.
1474 Transilvani mittunt Legatos ad Mathiam Regem. C. D. p. 401.
1476 Fuit Stephanus Bathori cum exercitu in Valachia, signanter in Bucurest. S. C. D. pag. 313.
1476 Siculi mittuntur in Moldaviam belli causa. S. C. D. pag. 314.
1480 et 1481 Bellum Mathiae Regis contra Turcas et Basarabam Vajvodam.
1481 Jubilaeum in Transilvania. S. C. D. pag. 358.
1481 Jubetur insurectio contra Principem Valachiae. S. C. D. p. 360.
1484 Rebellio Valachorum. C. D. p. 446.
1486 Mathias Rex mittit Commissarios in Transilvaniam. C. D. p. 452 et 454.
(Va urma).
-

In cele patru fascioare esite pana acumă din făii'a periodica „Századok,” carea este organulu Societatiei istorice din Ungaria, cu respectu la Transilvania au esită acești articlăii:

1. Famili'a Kendefy in secolii 14 & 15 de Carolu Szabó. Acăsta familia astădi magiara si ev. reformata, inca este de origine si vitia romanăsca, adeveru acesta, pre carele insasi famili'a graflorul Kendefy ilu recunoseea pana pre la finea sec. alu 18-lea. Memoramu acăsta impregiurare, nu ca dōra noi amu fi fanatici pentru re'ntorcerea in sinulu natiunei nōstre a tuturorul familiilor romanesci, cate s'au ruptu si s'au renegatu in cursulu secoliloru de catra corpulu nationalu, pentruca asia ceva este in totu casulu prea tardi, ba intre unele impregiurari este chiaru periculosu; ci déca noi vomu reflecta mai adesea, ca cutare familia séu si comune intregi au fostu odinióra romanesci, o facemu acăsta totu numai cu scopu că se invetiamu din istoria. Arborii genealogiiloru, că si un'a suma de alte documente istorice, marturisescu despre unu mare numeru de familii curatul romanesci parte mare fruntasie, séu adica precumu se numescu in Romani'a pe grecesce, familii de boieri „protipendati,” séu déca vrei, familii aristocratice mari, au trecutu de-a valm'a la unguri. Atat'a scimu cu totii. Inse in care timpuri, intre ce felu de impregiurari, din care cause si motive au trecutu acelea familii? Mai departe, pana in ce mesura renegarea loru că familii aristocratice au avutu inriuntia funesta asupra destinurilor natiunei nōstre? Si inca un'a din cele mai fatale intrebări: Nu cumva insasi natiunea purtase vin'a in totu, séu in vreo parte órecare a renegarei acelorul familii, séu ca in tōte acelea casuri a fostu numai egoismulu, vanitatea, ambitiunea, care causasera desertiuni atatu de numeróse? Éca totu atatea ratiuni ponderóse, pentru care in istoria trebue se ne ocupamu si cu genealogi'a familiiloru odinióra romanesci, din care mai multi membrii au purtat functiuni inalte in statu, atatu inainte, catu si mai alesu dela marele I. Corvinu de Huniadu si dela fiului seu regele Mateiu Corvinu pana la Mich. Apaffy, carele de si securiu calvinu, totusi inca a fostu incungjuratu de cativa consiliari de vitia romanăsca. Inca ceva. Nōua ni se pare, ca nici odata n'au inaintatul la functiuni si demnitati inalte

atati barbati de nationalitate romană, că în dilele imperatului și regelui Ferdinand I. incepându dela 1527 inainte. În acelea timpuri pana și Nicolae archiepiscopulu primat alu Ungari'a era romanu curatu nascutu din familia de domnitoriu romanescu. Cătra acelu Nicolaus Olahus scrie imperatulu Ferdinandu: Tua ista gens (valacha) fuit multorum praestantissimorum ducum genitrix etc. etc. Pre atunci s'au ridicatu din Ardealu familii romanesci că Mailatu, Nadasdi (ambele din un'a tulipina), Iosica, Beches, Petroviciu etc. etc.

2. Crim'a de lesa maiestate a episcopului Andreiu din Transilvania in a. 1349 de graf. Ioanu Eszterházy.

3. Nume magiare de sate si orasie de Frid. Pesth. Pana si numele satelor Chireleis'a se renumera intre cele magiare!

Noi inca avemu trebuintia fórte mare de studia etnografice si topografice. Depende multu dela timbrulu pe care'lui pórta cutare locu, tîntru, apa, munte, vale etc.

4. Un'a epistola a principelui Gavrilu Bethlen catra Petru Alvinezzi parochu reformatu in Casavia, comunicata de Alecs. Szilágyi.

5. Istori'a „Aldamasiului“ de Ios. Pochraczky.

6. Archivulu din Modena cu respectu la istori'a patriei nôstre, de gr. Albertu Nyáry.

Totu despre Transilvania se afla documente si in Codex diplomaticus patrius tom. IV. Iaurini 1867, cumu si in Monumenta Hungariae historica Tom. WIV. P. I. & II. Pestini 1868.

Asemenea si in Magyar történelmi tár (archivu istoricu ungurescu), XIII. tom. editiunea academiei magiare, redact. Franc. Toldy.

Din productele poetice ale dlui Dimitrie Bolintinénu.

S'a observatu cu alta ocazie, cumea un'a dintre foile nôstre (si anume una dintre cele mai mari) afla, cumea productele poetice ale dlui Bolintinénu nici decum nu aru fi caute de publicu, dupa cumu aru merita aceleasi. In catu pentru publiculu de dincóce, noi creduramu si credemus astadi, ca caușa necautarei se pôte esplica si din total'a necunoscere a lucrariloru esite nu numai dela dn. Bolintinénu, ci si dela alti auctori romani. Nu se pôte spune, ce anevoia strabatu chiaru si cele mai bune carti la publiculu nostru. Mai avemu inca cateva tînuturi, in care afara de cartile bisericesci inca totu nu se vede pana in dio'a de astadi nici un'a din altfelii de carti

romanesci. Acesta este curatu unu blastemu, carele trebuie se se ridice șresicumu. Pana atunci anume foile literarie sunt datória a incunoscintia pre catu numai se poate, incat esirea cartilor mai bune. Dupa promisiunea ce amu datu, ne luam astazi voia a reproduce cateva scene din dram'a dlui Bolintinéu titulata :

CONSTANTINU BRANCOVANU.

Drama in cinci acte.

PERSÓNELE.

Petru Celu mare, Imperatorele Rusiei.

Constantinu Brancovanu, Domnul tierei Romanesci.

Stefanu Cantacuzinu, Domnu alu tierei in urm'a lui.

Stolniculu Constantinu Cantacuzinu, parinte alu lui Stefanu Cantacuzinu.

Mihaiu Cantacuzinu Spatariu, frate cu Cantacuzinu.

Boteanu.

Logofetulu Rudeanu.

Constantinu Banulu Stirbei.

Radu Logofetu Dudescu.

Sardarulu Bujoreanu.

Postelniculu Cornea Brailioiu.

Mihaiu Racovitia, fostu Domnu in Moldova.

Vizirulu.

Emini Ceausiu.

Ag'a Mustafa.

Imbrochorulu.

Unu Dervisiu.

Constantinu din Gritu.

Ag'a Manolache, ginere alu Brancovanului.

Doctorulu Antoniu Corca si unu amicu.

Doctorulu George Trapezuntiusu.

Unu Confesoru.

Moensu, amantulu Caterinei.

Caterin'a I. a Rusiei.

Dómna Mari'a a lui Constantinu Brancovanu.

Dómna Paun'a a lui Stefanu Cantacuzinu.

Dominitia Balasia, nevast'a lui Ag'a Manolache.

Hanim'a lui Emini Ceausiu.

Calugarititia Olimpi'a.

Capi de ostiri, Domnitie, Calugaritie, Poporu, Cavasi, Zidari, Fiii Brancovanului.

A c t u l u I.

S C E N A I .

(Un'a sala in palatulu domnescu in Bucuresci *)

Constantinu Brancovanu, Boteanu.

Constantinu Brancovanu.

Botene! lung'a pace si lung'a mea domnia
Adusera in tiera puteri si avutia.

Strainiloru nu place se védia-aici unu Domnu
Puternicu, nici se védia pre unu romanu pre tronu.
Din toti strainii, Grecii, se temu mai multu de mine.
Pre ale tierei nóstre morminte si ruine
Fanariotii cércă, numindu Domni din ai lorn,
Sa sece ori-ce viézia din astu romanu poporu.
Lucréza se me surpe, cá astu-felu se dobóre
Domni'a romanésca si neamulu se cobóre.
Unu Domnu dela Moldov'a, unu Raècovitia, scosu.
Prin mine din domnia, unu sufletu uriciosu,
Ce partinea strainii, unitu cu vendiatorii
La Pórta me pírasce. Se'naltia éra norii
Pre cerulu tierei melle... Se pleci se intílnesci
Vizirulu. Asta carte se-i dai, si sa-i vorbesci,
Ca Racovitia este unu mintiuносu; ca are
Asupr'a mea dorintia d'una vechia resbunare.
Ilu rogu ca se-lu inchidia — elu este in Fanaru.
Acolo elu lucréza cu Grecii. Se-i duci daru
Cinci blani de zibelina.

(Boteanu se inclina si esse).

(Intra prin fundu Logofetulu Rudeanu).

L o g o f e t u l u R u d e a n u .

B o e r i i s e a d u n a

I n t a i n a ; a s t a f a p t a n u - m i pare mie buna.

C o n s t a n t i n u B r a n c o v a n u .

B o e r i i s u n t u cá l u p i i , c a n d u e s t e é r n a g r e a ,
E i s e u n e s c u i n h a i t a s e p r a d e c e - o r u p u t e a .

É i v o r u s e m e r e s t ó r n e . O r i - c e b u n u f a c u , n u p l a c e .
U n u D o m n u n u m a i c a n d u m ó r e , g a s e s c u c a b i n e f a c e .
D é r a u n d e s e a d u n a ?

L o g o f e t u l u R u d e a n u .

L a C a n t a c u s i n e s c i ,

L a e a r e t o t u d é u n a p r i n a l t i i i n t é l n e s c i

*) Cas'a familiei Bibesciloru dela mitropolia.

Mai multu pre Logofetulu Dudescu, si pre Banu
Stirbei, pre Brailoiu, cum si pre Bujoranu,
Vladic'a dela Rimnicu — nu-ti este credinciosu.
Cei de credintia tie, o Domnu marinimosu,
Suntu Bunea Velu-armasulu, mai e Radu Golescu
Si Stolniculu celu mare, Matinca Filipescu;
Vasile Porumbariu Siatrariulu din Buzeu
Si Nedeianu George, si tota tiéra, dieu!

Constantinu Brancovanu.

Acésta nu se pote. Te-au insielatu pre tine
Cei ce ti-au spusu. Puterea ce au ei langa mine,
Pre multi si facu se fie pizmasi de sórtea loru
Si ambla se-i negrészca pre langa Domnitoru.

Logofetulu Rudeanu.

Eu n'amu pre dinsii pisma. Nu le rîvnescu eu loculu.
Eu spunu ce sciu ca este. Sciu bine ca-si facu joculu,
Se te restórne, Dómne. De face reu unu Domnu
Candu crede lesne pîr'a asupra unui omu,
Candu Elu nu vrea se crédia nimicu, mai reu gresiesce.

Constantinu Brancovanu.

Pre celu demnu calomni'a se 'ncérca de lovesce.
Incredere am mare in Cantacuzinesci.
De a loru dér' necredintia, nu voiu ca se-mi vorbesci.
Nu crede tu nimica de dinsii ca me trada!
De credi pre vorbe numai si nu dai ua dovada,
Te faci, fara de voia, unélta celoru rei!

Logofetulu Rudeanu.

Iti face hula, Dómne, acesti boeri ai tei.

Constantinu Brancovanu.

Hulesce tota tiéra, nu este de mirare.
Acela ce domnesce e totudéun'a mare
Candu, audindu pre ómeni barfindu asupra sa,
Urméza pentru bine pre cale-i a lucra.

Logofetulu Rudeanu.

Te temi tu, mare Dómne, d'acesti boeri, imi pare,
Si de aceea pote ii cruti? E de mirare!
Iiea sém'a! candu stapanulu se teme de argati,
Se face robu elu insusi.

Constantinu Brancovanu.

Dovedi, dovedi, se-mi dati.

Logo fetulu Rudeanu.

Si vei avea ua-data -- de nu voru fi aflate
Tardiu!

Constantinu Brancovantu.

Tu le gasesce, ca-ci ele s'asteptate.

(Logofetulu Rudeanu ese).

Domnulu, singuru.

Il credu totu ce imi spune; dér' nu voiu se-i aratu.
Barfirile suntu rele: ilu facu pre Domnu uritu.
Unu omu cinstiți se afla mai susu d'ori ce hulire
Acolo unde s'affia multi ómeni de cinstire.
La noi nu este astu-felu. Asia eu voiu se sciu
Totu ce barfesce lumea si reulu se previu.
Cantacuzinii ambla cu uncltiri, sciu bine.
Pre Stefanu voru s' aduca pre tronulu meu. Pre mine
Aru vrea că se me pérdia. Cu Grecii s'au legatu...
Iubirea de putere nimicu nu a crutiatu.

SCEN'A II.

(Un'a strada la Constantinopole).

Mihailu Racovitia (trecêndu).

Una luna 'nchisore facuta! totu elu este,
Elu ce facù se-mi scape domni'a fara veste
Prin pêri catre Vizirulu, prin aurulu ce-a datu,
Elu este, Brancovantu.... m'a 'nchisu, m'a turburatu.
Acum imi dede drumulu. Acum este schimbare.
Cadea-va Brancovantu, colosu trufasiu si tare.
Si tronulu din Moldov'a va fi din nou alu meu.
Voiu merge la Vizirulu a-i spune ce sciu eu
D'acestu Domnu care trada, Sultanulu si Turcia.
Si face totu ce i dice Austria, Rusia.

(Unu dervisiu cersietoriu trece).

Dervisiulu (catre Mihaiu Voda).

Ghiaure! este nòpte, e frigu, s'am flâmanditul.
Te'ndura, o ghiaure, d'unu omu nenorocitul!
Si da-mi ceva!

Mihaiu Racovitia (dandu-i un'a moneta).

Iea bannlu ce-ti dau, si tu da-mi pace.

(Dervisiulu plecandu se face ca vrea se'i sarute pôlele, déra in acestu timpu voiesce se-lu
lovësca cu unu cutiul).

Ghiauru nemernicu, cane! in care reulu jace!
Mori!

(Ilu lovesce. Mihaiu Racovitia vede miscarea si trage sabi'a. Ranitu usioru la braciu, elu vira sabi'a in peptulu dervisiului).

Dervisiulu.

M'ai omoritu, ghiaure! de reu se fii coprinsu!
Profetulu se te ardia in foculu celu nestinsu!
(Edu móre).

Mihaiu Racovitia.

Se fugu! ca-ci trece stréj'a! Ér' Brancoveanu face
Acésta lovitura! si inim'a mea tace!
Si braciulu meu s'abate? Eu m'amu facutu misielu.
Destulu! a mortii mana se cadia preste elu!

(Va urma.)

Din actele societatiei „Transilvani'a“ pentru ajutoriulu studentilor romani din Transilvani'a si partile ei.

Intru intielesulu conclusului adusu de on. comitetu alu asociatiunei nóstre transilvane in siedinti'a sa din 9. Iuniu Nr. 151/1868 publicatu in Nr. 14 alu acestei foi, deschidemu locu la tóte acelea acte ale societatiei „Transilvani'a,“ cate credemu ca voru interesa de aprópe nu numai pre tinerimea, in alu carei interesu se infintià acea societate, ci si pre ddni lectori ai acestei foi. Acelea acte s'au tiparit u si separat u in dóua fascióre 4º micu, din care inse abia au strabatutu cætiva ecsemplaria pe la noi.

Fasciór'a I. coprinde: Intemeierea societatiei. Adunarea din 22. Octobre 1867. List'a membrilor societatiei, éra in fruntea loru este pusu acestu motto:

Mintea, marita natia daco-romanésca in Banatu, in Tiér'a-Romanésca, in Moldov'a, in Ardélu, in Tiéra-Ungurésca; mintea! candu te vei lumen'a cu invetiatur'a, cu luminatele fapte bune te vei uni: mai alésa natia pre pamantu nu va fi inaintea ta.

CICHINDÉLU.

Intemeierea societatiei.

Ide'a acestei societati s'a produsu in diu'a de 3/15 maiu anulu curentu. Mai multi studenti si alti onorabili cetatiani de aici, serbandu aniversari'a acestei mari dile a reinviarei nationalitatii romane in Transilvani'a, unu studentu din Transilvani'a avù fericit'a idea de a propune infintiarea unei societati

pentru ajutoriulu studentilor romani de preste Carpati. Propunerea fu primita cu insufletire. Se instituî indata unu comitetu provisoriu pentru elaborarea statutelor societatei Constantia. Acestu nume i se dedese la inceputu. Comitetulu provisoriu se compunea din dd. I. V. Moldovanu, I. T. Câciu, I. Corvinu, C. Fortunatu, E. Crisanu, N. Preda, D. Precupu, G. Stinghea si G. Comisia. Se tînura mai multe adunari. In siedint'a din 23. Iuniu, societatea si-a alesu comitetulu definitivu, compusu in urmatoriulu modu: Presedinte: A. Papu Ilarianu, vice-presedinti: P. Cernatescu si B. Alexandrescu Urechia. Secretari: D. Laurianu si I. Procopiu. Cassieru: I. Martinoviciu. Membri: I. T. Câciu, I. Corvinu, A. Florianu, C. Fortunatu, P. Gradisceanu, B. P. Hajdau, M. Ianculescu, D. Precupu, A. F. Robescu.

Sub directiunea comitetului definitivu, societatea in siedintiele din 27. si 30. Iuniu, luandu numele de societatea Transilvania, a desbatutu din nou si a stabilitu in modu definitivu statutele sale.

Catra midi-loculu lui Iuliu, primari'a si consiliulu permanentu de Galati, ispirati de patriotismu adeveratu romanu, creara cate-va stipende pentru studentii romani din Transilvani'a, Banatu, Bucovin'a si Basarabi'a, sperandu ca astfelu voru face tóte judetiele romane. Diariulu Romanulu anuntiandu acésta frumósa fapta dice:

„Credint'i'a cetatianiloru din Galati nu numai ca se va implini, dar este dejá implinita. „De va fi unu singuru omu dreptu in cetate, ea nu va peri, a disu Dumnedieu.“ Unu singuru omu candu intra pre calcea cugetariloru generóse si nationale, nu trece multu si natiunea intréga intra pe densa. Éea cum adeverimur indata credint'i'a cetatianiloru din Galati „ca tóte judetiele 'i voru urm'a, ba inca ca toti avura in acelasi timpu aceeasi cugetare.“

„O societate se infiintă in Bucuresci sub numele de: Transilvani'a, pentru ajutoriulu studentilor romani din Romani'a de peste Carpati, si éea cumu:

Mai multi studenti romani de aici si alti onorabili cetatiani serbandu diu'a de $\frac{3}{15}$ maiu, dio'a reinviarei nationalitatii romane in Transilvani'a, acea serbare produse indata ocasiunea fericita, ide'a de a infiintia in Bucuresci o societate pentru ajutoriulu studentilor romani din Transilvani'a si părtele ei.

Studentii dela universitate, Transilvani, Munteni si Mol-

doveni, tînura mai multe adunari, pâna ce in fine alesera unu comitetu definitivu, si stabilira statutele societatii.

In fruntea societatii c  presiedinte se alese A. A. Papiu Ilarianu. Ceilalti membri ai comitetului, afara de doi-trei mai betrani, intre cari si unu Basarabianu, sunt cu deosebire tineri studenti dela universitate, Transilvani, Munteni si Moldoveni.

Societatea t ne patru adunari pre anu. Adunarea societatii e compusa intr'unu modu care garant za durat  ei. Felicitam cu deosebire pre Transilvani. Noi avemu ferma convingere, ca ei fiindu in adeveru juni, voru sci aduce in sinulu nostru elementulu de ordine si de stabilitate, armonia in legalitate. Ide'a societatii este din cele mai fericite, din cele mai nationale. Reputatiunea barbatiloru ce se pusera in fruntea ei, candoreea si vigoreea tineriloru ce o compunu, alesi din t te partile Romaniei, nu ne lasa unu momentu a ne indoi despre seriositatea si lung'a durata a societatii. Ea este, in adeveru, o salutare frati sca a junimeei din Romani'a libera, tramisa junimeei studi se din Romani'a de preste Carpati.

Societatea e departe de a trai in illusiuni; are insa o credintia ferma, credinti'a in durat  ei.

Avuramu onore a vorbi cu presiedintele ei. Elu t ne a ne asigur a in numele societatii, ca ea nu are a face cu nici o partita politica din ti ra. Mai presusu de partite, societatea se adresa catra toti Romanii bine simtitori fara nici o osebire de partite.

Membrii societatii, c  cetatiani, 'si reserva t te drepturile si datoriele loru politice; era c  membri ai societatii Transilvani'a, principiele loru sunt numai acele asiediate in statute. Presiedintele dupa intielegerea ce va lua cu comitetulu va fi preste pu inu in stare de a publica statutele prin t te diarele romane. Pana atunci facem cunoscutu, ca ori-ce Romanu devine membru, respundiendu modest'a suma de 12 sfanti pre anu.

Care e Romanulu care nu se va grabi a da mana de ajutoriu societatii Transilvani'a, alu careia scopu sublime e stringerea legaminteloru de frat a intre junimea studi sa din t te partile Romanimei.

Amu disu ca cei cari au compusu ac sta asociatiune, au convingerea cea mai deplina in durat  ei, si afirmam cu ca asia va fi. Da, ea va dura si va isbuti, ca-ci cei cari au pusu temeli'a ei, suntu juni, suntu seraci si suntu nascuti si crescenti in acea parte a Romaniei, unde s'a pastrat de seclii scantei'a

divina, limb'a si simtiemantulu nationalitatii. Ea va dura si va prospera, ca-ci mai toti suntu seraci, pe deplinu seraci de bani, dar avuti si forte avuti prin a loru credintia, si Romanii au invetiatiu prin totu felulu de suferintie a crede in acele sante cuvinte ale Mantuitorului dise seraciloru pescari ce 'lu urmau si cari devenira apostoli si apoi santi: „Unde veti fi dofi adunati in numele meu, voi fi in midi-loculu vostru.“

(Va urma.)

Nr. 157. 1868.

Protocolulu siedintiei ordinarie a comitet. asoc. trans. rom.

continuata in 10. Iuniu c. n. a. c. sub presidiulu ordinariu si in fient'a de facia a Dloru membrui ai comitet. Ilustr. sa D. consiliariu de curte Iacobu Bolog'a, D. consil. gubern. P. Dunc'a, D. consil. de finantia P. Manu, D. adv. dr. I. Nemesiu, D. par. si prof. Z. Boiu, D. secret. II. Ioanu V. Rusu si D. redact. si bibliot. alu asociat. N. Cristea.

§. 67. La ordinea dilei este: raportulu comisiunei insarcinate in siedint'a trecuta cu prelucrarea unui regulamentu pentru infientiare de reuniuni tienutali si agenturi comunali in favórea desvoltarei mai intinse a activitatiei asoc.

Ilustr. sa D. consiliariu aulicu I. Bolog'a, că referintele numitei comisiuni, aduce la cunoșcient'a comitetului, cumca pregatindu domni'a sa unu atare regulamentu, l'a impartasit u comisiunei in siedint'a aceleia din $\frac{13}{25}$ Maiu a. c., carea dupa ce l'a esaminatu din partea si, l'a aflatu de aptu pentru inaintarea scopului asociatiunei, prin urmare primindulu, 'lu recomenda comitet. cu aceea opiniune, ca punerea lui in lucrare e de neaparata necesitate, si deca comitet. s'ar simti competente spre introducerea acelui'a, se 'lu efectueze numai decatu, ér in casulu contrarui se'lu substérrna viitórei adunari generale de impreuna cu opiniunea sa. Deci D. referente poftesce pre comitetu, că se binevoiesca a dá cetire numitului regulamentu si apoi a 'lu luá la discusiune.

Cetinduse si ascultanduse cu tota atentiunea din partea membrilor de facia ai comitetului, se escă intrebarea, ca óre competente e comitetulu a introduce numai decatu acelu regulamentu, séu alu propune viitórei adunari generale spre alu pune in lucrare, dupace comitetulu din partesi 'lu va fi desbatutu cu tota maturitatea?

Pre candu decurgu discusiuni serióse asupr'a acestei cestiuni: D. parochu si membru alu comitet. Z. Boiu face propunerea, ca esprimanduse din partea comitetului cea mai caldúrosa re-

cunoscientia dlui propunatoriu pentru zelulu celu nobilu doveditu facia cu interesele asociat. prin salutari'a sa motiune: — desbaterea meritoria a regulamentului resp. din motivulu importantiei se se amane pre cateva dile, că asia in acelu tempu espunenduse la vedere pre més'a comitetului, se aiba ocaasiune a'lui studi'a fiacare membru alu comitetului, dupa care in o siedintia estraordinaria tienenda catu mai curendu se se per tracteze si desbata in merito.

Secret. II. din parte'si adauge, ca pentru desbaterea acestui obiectu totu din consideratiunea momentuositatiei sale, se se conchiam o siedintia plenaria a comitetului, compusa din toti membrii actuali.

Conclusu. Comitetulu primindu ambele propuneri decide, că siedint'a plenaria a comitetului pentru desbaterea adeseori mentiunatului regulamentu, se se conchiam cu inceputulu lunei viitorie si anume in 7. Iuliu c. n. a. c., la carea siedintia se se poftesca in scrisu a luá parte si membrii actuali ai comitetului, carii nu se afla cu locuenti'a in Sibiu, rogandu'i totu odata, că in casulu candu órecare din domniile sale, fiendu impedecati din motive fundate, n'ar poté luá parte la siedintia, se binevoiesca a incunoscientia pre presidiulu asociatiunei, că se pótă face dispositiunile necesarie pentru suplenirea locului prin membrii suplenti.

Cu aceste siedint'a comitet. asociat. trans. inceputa la 11 ore inainte de amiadi, se inchia pre la 1 ora dupa amiadi.

Sibiu, in 10. Iuniu c. n. 1868.

I. Rusu mp., secret. II. _____ I. Hannia mp., vicepres.

Ad Nr. 178/177, 1868.

Ordinea lucrariloru adunarei generale VIII.,
ce Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu o va tiené in Gherl'a in
 $\frac{25}{13}$ si $\frac{26}{14}$ Augustu 1868.

Siedint'a I.

I. Membrii asociatiunei, adunanduse demaneti'a la 9 ore in localulu destinatu pentru tienerea siedintelor, alegu o deputatiune de 6 membrii spre a invitá pre Ecselenti'a sa Domnulu presedinte la adunare.

II. Presedintele, ocupandu loculu seu, deschide adunarea.

III. Adunarea alege pentru portarea protocolului trei notari ad hoc.

IV. Secretariulu comitetului cetesce raportulu seu despre activitatea comitetului in anulu espiratu dela cea din urma adunare generala.

V. Cassariulu si controlorulu asternu bilantiulu veniturilor si speselor anuale si espunu preste totu starea materiala a asociatiunei.

VII. Bibliotecariulu raportéza despre starea actuala a bibliotecei asoc.

VIII. Se alege o comisiune de 3 membrii, carii in intielesulu §§loru 6, 8, 9 din statute voru conserie intr'unu localu indemanaticu pre membrii cei noi, voru incassá tacsele dela densii si le voru subministrá cassariului.

VIII. Se alege o comisiune de 5 membrii spre a cerceta socotelele si a raporta in siedint'a a dou'a.

IX. Se alege o comisiune de 7 membrii spre a desbate asupr'a even-tualelor propunerii ale comitetului său ale altoru membrii ai asociatiunei, care aru căde in competint'ia adunarei generale.

X. Tempulu restante se intrebuintează pentru cetirea disertatiunilor incurse din bunu tempu la presidiulu comitetului asociatiunei.

Siedint'a II.

XI. Se continua cetirea disertatiunilor restanti din siedint'a premergătoare.

XII. Se primescu si desbatu raportele comisiunilor delegate in siedint'a precedente dupa ordinea statorita de presiedintele.

XIII. Se desbatu proiectele si motiunile, ce s'arū face in privint'a asociatiunei.

XIX. Se staoresce tempulu si loculu celei mai de aproape adunari generale.

Sibiu, in 25. Iuniu (7. Iuliu) 1868.

**Dela comitetului asociatiunei transilvane romane pentru
literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.**

I. V. Rusu mp., secret. II.

I. Hania mp., vicepres.

Ad Nr. 178. 1868.

Publicarea baniloru incursi

la fondulu asoc. trans. dela siedint'a comit. asoc. din 9. Iuniu
pana la siedint'a acelua din 7. Iuliu c. n. a. c.

1)	Dela Rev. D. vicariu Ioane Antonelli că tacsa de m. ord. pre an. cur. 1867/8 s'a primitu	5 fr.
2)	Dela D. protop. I. Tipeiu tacsa de m. ord. pre a. cur. 1867/8	5 „
3)	Dela D. parochu in Sasu-Sebesiu N. Lazaru tacsa de m. ord. pre anii 1866/7 si 1867/8	10 „
4)	Dela D. prof. I. Popescu tacsa de m. ord. pre a. c. 1867/8	5 „

Sibiu, in 7. Iuliu c. n. 1868.

Sum'a 25 fr.

Dela secretariatulu asoc. trans.

 Mai multi ddni colectanti róga pe dd. membrii ai
asociatiunei transilvane, cati n'a apucatu a numera tacsa anuala de 5 fr. pe a. 1867/8, că cu apropierea adunarei generale, se nu'si pregete a o numera catu mai curendu, pentru că la darea de computu in fati'a adunarei se nu figureze atatea restantie. Aici in Brasiovu tacsele se numera la ddnii: protopopu I. Petricu, I. G. Ioanu si prof. Lengheru că colectanti.